

Roditelji cjelodnevnu nastavu sve češće vide kao reklamnu kampanju za nepostojeći proizvod

Autor/ica Saša Radusin Objavljeno: 16. listopada 2023.

Tema: Kakva nam cjelodnevna škola treba

Foto: iStock

Cjelodnevna nastava krenula je u šezdesetak hrvatskih škola u svoj drugi mjesec eksperimentalnog djelovanja s više ili manje uspjeha. Nedostatak nastavnika, organizacije, prostora i opreme, kako se i pretpostavljalo, bit će jedan od najvećih problema ovakve ideje u hrvatskim školama.

Roditelji i učenici najviše se žale na to što u školama više nema dodatne nastave za one najbolje i dopunske za učenike koji imaju probleme u svladavanju dijelova gradiva u pojedinim predmetima. Umjesto dopunske i dodatne nastave sad najčešće imamo sat u dijelu popodnevne nastave na koji dolaze svi učenici pa se ne može individualno pristupiti učenicima koji trebaju dodatnu ili dopunsku nastavu.

Umorni i potplaćeni

Izgleda da je jedan od glavnih ciljeva cjelodnevne nastave, poboljšanje nastave s individualnim pristupom, zapravo otišao u u suprotnom smjeru. Jedan dio učenika je, čini se, **umjesto poboljšanja izgubio na kvaliteti nastave**, jer škole koje su

trenutačno u cjelodnevnoj nastavi nemaju posebne dodatne satove za pojedine učenike ili skupine kao što su imali za vrijeme klasične nastave.

Kako bilo, po onome što se može čuti iz školskih klupa i zbornica učenici su sve češće premoreni s ovakvom nastavom, a situacija s nastavnicima možda je još i gora.

Većina njih, prema komentarima na društvenim mrežama, prilično je iscrpljena zbog dodatnih sati, a obećani **Dodatak od 25 posto na plaću ne pokriva ni izbliza njihov povećani angažman** u cjelodnevnoj nastavi, te su mnogi od njih sve nervozniji i sve glasniji u iskazivanju nezadovoljstva.

Roditelji, pak nimalo nisu zadovoljni što im djeca dolaze kasno iz škole s neriješenim zadaćama, zaostacima u nastavi i jednakim nerazumijevanjem dijelova gradiva kao i prije, zbog čega se, između ostalog i krenulo s ovom važnom obrazovnom reformom produženja dnevne nastave.

"Katastrofalno složena" cjelodnevna nastava izluđuje i djecu i nastavnike i roditelje

Nezadovoljstvo roditelja pokazuju i sve češće objave na društvenim mrežama i tematskim forumima gdje roditelji učenika tvrde kako je cjelodnevna nastava nametnuta njihovoj djeci **bez ikakve mogućnosti dijaloga sa školom** gdje bi se mogli izravno upoznati s ciljevima ovog eksperimenta. Koncept cjelodnevne nastave je prema većini roditelja koji su se odvažili o tome nešto reći u javnosti, pa makar i anonimno, "katastrofalno složen" što pokazuje i objava jedne od forumašica na temu cjelodnevne škole (koju, kao i ostale, **prenosimo u izvornom obliku**):

"... Klinci su mi 5. i 7.razred, dolaze doma oko pola 5 s obzirom da u skolu većina učenika putuje organiziranim prijevozom-busom. A1 dio nastave (onaj kao redovni) traje do nekih 13:30 ili 14:15 ili 15:05. Nakon toga slijedi A2 dio (potpomognuto i obogaceno učenje) gdje rade sve samo ne to. Znaci klinci obrađuju dalje novo nastavno gradivo, nove lekcije i NE PIŠU ZADAĆU u školi iako ju skoro svaki dan dobivaju..."

Zadaće, dakle, ima jednako kao i kod značajno kraće klasične jutarnje nastave, ali i to se, izgleda, ostavlja za rad kod kuće. Stvarno, kad je taj domaći, kućni rad predviđen? **Oko ponoći**, kad se djeca vrate iz cjelodnevne škole i sa svojih osobnih vanškolskih aktivnosti i nakon večere s obitelji? Roditelji djece koja su obuhvaćena cjelodnevnom nastavom sve češće iskazuju žal što ne mogu premjestiti djecu u "normalnu" školu.

"... Ne pišu zadaću u školi, koja je onda uopće poanta CN? Sve kaj može kod nas se napravi naopako. I još ako nemaš izbora premjestiti dijete u drugu školu, užas. Jadna djeca, a i roditelji."

Čini se da se **Cjelodnevna nastava (CDN) polako razvija u ŠUP (Škola u ponoć)**:

*"Ma totalni kretinizam. Evo moji oboje došli u pola 5 doma, **na silu upisuju aktivnosti koje ih ne zanimaju**, ali eto baš taj dan i taj sat imaju šupalj sat kojeg treba popuniti. Sad još sjede i pišu zadaću, do kada će, ne znam, do 23h valjda budu... Jučer je pobrao minus iz zadaće, 3 minusa je ocjena 1. Ko je tu sad lud, a u medijima su nas muljali da se izostavlja koncept zadaće."*

Učenici u cjelodnevnoj nastavi imaju više obaveza od roditelja

Roditelji nisu presretni ni predviđenom mogućnošću da cjelodnevna nastava omogući djeci dobrovoljni izbor aktivnosti koje ih interesiraju, a **ne tek popunu rupa u rasporedu** cjelodnevne nastave:

*"... većina školaraca su putnici koji bus ne smiju čekati 'šupljeg sata' pa su primorani upisati dodatne aktivnosti ako recimo bus taj dan ide tek nakon devetog sata. Svaki tjedan do sada im se raspored mijenjao, tako da su različitim danima ostajali šuplji satovi pa su im **dodatne aktivnosti otpadale i druge su im nametnute**. Klinci na kraju ne biraju B1 aktivnosti prema onome šta ih interesira*

nego prema onome što im je 'šuplje' koji dan i gdje moraju popuniti rupu do školskog busa!"

Život učenika u cjelodnevnoj nastavi, u nekim slučajevima, postaje prilično jednoličan **bez puno mogućnosti za individualnu igru, obiteljske aktivnosti ili ispunjenje nekih svojih osobnih interesa**: "Kada dodju doma u pola 5 recimo, najedu se, idu pisati zadaću, oko 7 imaju svoje treninge koje su privatno odabrali. Nakon toga dođu doma na tuširanje, nešto malo lektire pročitaju i spavanac. Istempirani su gore nego ja koja svaki dan odradim 8 radnih sati u udaljenom gradu!"

Rijetki upozoravaju na neodrživost ovakve cjelodnevnog nastave

No, kao što je poznato u tradiciji našeg društva, najčešće nitko neće ništa poduzeti, niti glasno reći što ga smeta "da se ne bi kome zamjerili". **Rijetki glasovi razuma i poziva odgovornima** na konkretno ispunjenje obaveza škola iz programa cjelodnevnog nastave tako uvijek ostaju u manjini:

"Žalila sam se, očito jedino ja, drugi roditelji su se nekako prepustili, ili ih je sramota jer u maloj sredini svatko svakoga pozna pa je 'sramota'. Go with the flow..."

I dok jedni pozivaju na borbu za normalan život svoje djece, **drugi više ne vjeruju nikome u ovoj državi**.

"... Pišite i žalite se na Ministarstvo, Agenciju, Pravobranitelja za djecu... Idite u medije. Ne znam što drugo."

"To će sve samo ne izić u medijima, mediji daju onako sektaške članke, di je sve savršeno i u cvijeću 'with cherry on top', sa kojekakvim super stavovima i iskustvima. Podsjećaju me na herbalife, jedan propagira, a svi drugi ispod plješču. U razredu sam valjda najglasnija i uvijek tražim objašnjenja i neku pravdu. Ostali roditelji, reklo bi se ovce... par njih eventualno pusti tu i tamo glas.. a sve nešto njeeh i meeee...."

"Ovo slama samostalnost i slobodu mišljenja kod djece"

Zaključak jednog roditelja o dosadašnjem iskustvu s cjelodnevnom nastavom **prilično je pesimističan**:

"Radi se o indoktrinaciji djece od strane države, ubijanje svega samostalnog u djeci kao i kritičkog promišljanja... odvajanje iz veze roditelj-dijete, toliko će djecu ubiti u pojam dok djeca ne budu samo slinila i govorila: 'Da', jer će vidjeti da je najbrži način da se riješe debilnih situacija da pristanu na sve što se od njih traži..."

Čekajte kad krenu sranja kad klinci budu napali roditelje jer je učiteljica/učitelj nešto rekla/o, jer će zamijeniti uloge, pa će im učiteljica ili učitelj biti ko drugi roditelj, da vidite onda problema - već vidim šoranje roditelja i nastavnika po školama. Kad se jednom slomi kritičko promišljanje, slomi se samostalnost i sloboda mišljenja novih generacija. Tak da **možete se žaliti koliko hoćete**, siguran sam da će sve biti odbijeno..."

Svi projekti našeg društva obole već u startu

Kako to biva u Hrvata, **istina se ovdje uvijek dozna na kraju**, nikad na početku ili u sredini dok se još nešto može popraviti. Svi projekti ovog društva poput obrazovanja, ali i politike, ekonomije, trgovine, poljoprivrede, znanosti, kulture ili pravosuđa **počesto u startu već obole od korupcije**, partikularizma, nepotizma, partitokracije, poltronstva, kompradorstva ili naprosto neke fantomske masovne inercije i apatije izazvane višegodišnjim iskustvom.

Mainstream mediji, pravosuđe, struka, parlamentarna oporba, nadzorne agencije i povjerenstva osim u rijetkim izuzecima, obično se ne javljaju dok "naša javna stvar propada".

Eventualno, godinama kasnije, kad se glavni uzročnici i uporni prenositelji nabrojanih društvenih bolesti nekim slučajem strmoglave sa scene, **kad bude**

debelo prekasno za sve nas i kad to više nikoga neće zanimati, doznat ćemo što nije valjalo i tko je za to kriv. Roditelji djece, čini se, nemaju razloga misliti da će ovaj put biti drukčije.

No, nije isključeno i da ćemo preko mrežnog marketinga većine kontroliranih medija, institucija i političara - kako danas, tako i u budućnosti - biti uvjereni kako živimo jedan od najboljih obrazovnih sustava u jednoj od najbolje uređenih država u Europi i svijetu. Iz koje, iz tko zna kojih razloga, godišnje ispari na desetke tisuće mladih ljudi.

** Članak je treći dio autorske teme "Kakva nam cjelodnevna škola treba" i objavljen je uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije*

0